

AAN HET TOLHUISJE TE KAMPEN.

1843.

Adio, lief Tolhuis!
 Ach eerlang verlaat gij
 Uw vrinden,
 Beminden;
 Nog kortslechts -- dan gaat ge!

Verachtend sprak menig:
 „Dat onding, daar staat het!”
 Die woorden
 Bekoorden:
 Wel dacht men: wat baathet?

't Is nutloos en doelloos,
 O Raden, verkoopt het.
 De Raad sprak:
 't Is oud, wrak,
 Een onding, ga, sloopt het!

Wij treuren, lief tolhuis,
 Wij, die hier vaak lepten,
 En olijk
 En vrolijk
 Uit theepotjes flepten.

Die hier van de hoogte
 De wandlaars begluurden;
 Onschuldig,
 Geduldig
 Hun kleeding betuurden.

Wij spraken hier dikwerf,
 Van huislijken zegen;
 Van zalfjes
 En kalfjes
 En windvlaag en regen.

't Genot is verdwenen
 Gij wordt ons ontnomen;
 Uw doodsuur
 En noodsuur
 Zal onverwacht komen.

En spoorloos verdwijnt gij;
 Dra beukt men u neder;
 Waar vinden
 Uw vrinden
 Hun tolhuisje weder?

J. J. FELS.